

(สำเนา)

เลขที่ ๒๖/๒๕๕๒ วันที่ ๒ ก.ย. ๒๕๕๒
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๔๙๕๕

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์
สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อภิสิตธิ เวชชาชีวะ

(นายอภิสิตธิ เวชชาชีวะ)

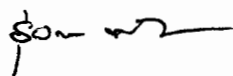
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๔๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๙

โทรสาร ๐ ๒๒๔๐ ๙๐๕๔

สำเนาถูกต้อง



(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

วันนา พิมพ์

๐๖๗/๗ ทาน

๐๖๗ ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนิยาม “เจ้าพนักงานเรือนจำ” และกำหนดให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานเรือนจำเป็นพัตติหรือผู้คุม รวมถึงการแต่งตั้งข้าราชการนอกสังกัดกรมราชทัณฑ์เป็นผู้คุมพิเศษ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ และเพิ่มมาตรา ๑๓/๑ มาตรา ๑๓/๒ และมาตรา ๑๓/๓)

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจกำหนดการคุมขังผู้ต้องขังของเรือนจำแต่ละเรือนจำ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการปฏิบัติแก่ผู้ต้องขังในเรื่องการรับตัวผู้ต้องขัง การรับเด็กเข้ามาอยู่ในเรือนจำกรณีผู้ต้องขังมีเด็กติดมาขังเรือนจำ การตรวจอนามัยและจัดทำทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง การจัดชั้นและการเลื่อนชั้นผู้ต้องขัง การแยกผู้ต้องขัง การแจ้งการย้ายผู้ต้องขังให้ญาติหรือบุคคลซึ่งผู้ต้องขังระบุไว้และศาลชั้นต้นที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งทราบการแจ้งข่าวการเจ็บป่วยระหว่างญาติและผู้ต้องขัง การใช้เครื่องพันธนาการ การติดตามผู้ต้องขังซึ่งหลบหนี การกำหนดรางวัลแก่ผู้ต้องขัง สิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ต้องขัง สิทธิของนักโทษเด็ดขาดซึ่งปฏิบัติตัวดีหรือทำความชอบแก่ราชการ การตรวจพัสตุนภัณฑ์ และการร้องทุกข์ของผู้ต้องขัง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๔ และเพิ่มมาตรา ๑๐/๑ มาตรา ๑๐/๒ มาตรา ๑๑/๑ มาตรา ๑๑/๒ มาตรา ๑๑/๓ มาตรา ๑๙ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาตรา ๓๐/๑ และมาตรา ๓๓/๑)

(๔) กำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อพิจารณาตัดสินต้องโทษจำคุกและอนุญาตให้ออกไปทำงาน หรือรับการศึกษาอบรมภายนอกเรือนจำ รวมทั้งการสั่งเพิกถอนการลดวันต้องโทษจำคุก (เพิ่มมาตรา ๓๒/๑ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓)

(๕) ยกเลิกโทษขังห้องมืดและเขียนที่จะลงแก่ผู้ต้องขัง (ยกเลิกมาตรา ๓๕ (๗) และ (๘))

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดทรัพย์สินไว้ในเรือนจำ โดยให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘)

/(๗) แก้ไข...

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการเรือนจำ และกำหนดอำนาจหน้าที่และการดำเนินการของคณะกรรมการเรือนจำ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ และเพิ่มมาตรา ๔๔/๑ มาตรา ๔๔/๒ มาตรา ๔๔/๓ มาตรา ๔๔/๔ และมาตรา ๔๔/๕)

(๘) เพิ่มอัตราโทษของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเรือนจำให้หนักขึ้น และแก้ไขเลขมาตราความผิดที่ระบุไว้ในมาตรา ๔๖ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖)

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ เพื่อให้การดำเนินการกิจของกรมราชทัณฑ์ที่ต้องปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ในการควบคุม แก้ไข และพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขังให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยมีความสอดคล้องกับหลักการทางด้านสิทธิมนุษยชน อาชญวิทยา ทัณฑวิทยา และมาตรฐานขั้นต่ำในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังขององค์การสหประชาชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เรือนจำ” หมายความว่า ที่ซึ่งใช้ควบคุมกักขังผู้ต้องขังกับทั้งสิ่งที่ใช้ต่อเนื่องกัน และให้
หมายความรวมถึงตลอดถึงที่อื่นใดซึ่งรัฐมนตรีได้กำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษาว่า
โดยชัดเจน

/*เจ้าพนักงาน ...

“เจ้าพนักงานเรือนจำ” หมายความว่า ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ หรือพนักงานราชการของกรมราชทัณฑ์ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานเรือนจำเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ต้องขัง” หมายความว่า รวมตลอดถึงนักโทษเด็ดขาด คนต้องขัง และคนฝาก

“นักโทษเด็ดขาด” หมายความว่า บุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามหมายจำคุกภายหลังคำพิพากษาถึงที่สุด และหมายความรวมถึงบุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายให้ลงโทษด้วย

“คนต้องขัง” หมายความว่า บุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามหมายขัง

“คนฝาก” หมายความว่า บุคคลซึ่งถูกฝากให้ควบคุมไว้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่นโดยไม่มีหมายอาญา

“นักโทษพิเศษ” หมายความว่า นักโทษเด็ดขาดซึ่งส่งไปอยู่ทัณฑนิคมตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมราชทัณฑ์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดประเภทของเรือนจำ การจัดอาณาเขตภายในเรือนจำ ออกเป็นส่วนๆ และการคุมขังผู้ต้องขังของเรือนจำแต่ละเรือนจำ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงประเภท ชั้น และเพศของผู้ต้องขัง รวมทั้งวัตถุประสงค์ในการอบรมและการพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขังด้วย

เรือนจำแต่ละเรือนจำจะมีอำนาจในการคุมขังผู้ต้องขังซึ่งต้องรับโทษหนักเบาเพียงใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้เรือนจำเป็นที่อยู่ของผู้ต้องขังตามมาตรา ๒๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ในกรณีที่ผู้ต้องขังมีเด็กอายุต่ำกว่าสามปีซึ่งอยู่ในความดูแลของตนติดมาซึ่งเรือนจำ หรือเด็กซึ่งคลอดในระหว่างที่มารดาถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำ หากมีความจำเป็นหรือปรากฏว่าไม่มีผู้ใดจะเลี้ยงดูเด็กนั้น อธิบดีจะอนุญาตให้เด็กนั้นอยู่ในเรือนจำก็ได้ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีเด็กตามวรรคหนึ่งซึ่งมีอายุตั้งแต่สามปีขึ้นไป หรือเด็กซึ่งไม่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี ให้อยู่ในเรือนจำให้ส่งเด็กนั้น ไปยังหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่ให้การสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพ และพัฒนา พื้นฟูเด็ก เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

มาตรา ๑๐ ให้แพทย์ตรวจอนามัยของผู้ต้องขังในวันที่รับตัวเข้าไว้ใหม่ ในกรณีที่ไม่สามารถ ดำเนินการภายในวันที่รับตัวเข้าไว้ได้ จะให้เจ้าหน้าที่พยาบาลเป็นผู้ตรวจอนามัยของผู้ต้องขังนั้นในเบื้องต้น ก่อนก็ได้ แต่ต้องจัดให้ผู้ต้องขัง ได้รับการตรวจอนามัยจากแพทย์โดยเร็ว”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐/๑ และมาตรา ๑๐/๒ ในหมวด ๒ การรับตัว ผู้ต้องขัง ของลักษณะ ๑ เรือนจำ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

“มาตรา ๑๐/๑ ให้เจ้าพนักงานเรือนจำจัดทำทะเบียนประวัติผู้ต้องขังเมื่อรับตัวผู้ต้องขังเข้าไว้ใหม่ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อหาหรือความผิดที่ผู้ต้องหาได้กระทำ บันทึกลายนิ้วมือหรือสิ่งแสดงลักษณะเฉพาะ ของบุคคล คำหาญ รูปพรรณ ความแข็งแรงของร่างกาย ความสามารถทางสติปัญญา กับรายละเอียดอื่นๆ ตามข้อบังคับที่อธิบดีกำหนด

เมื่อเจ้าพนักงานเรือนจำร้องขอ ให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนหรือสอบสวนคดีอาญา หรือเจ้าพนักงานผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลประวัติผู้ต้องขังส่งรายงานแสดงประวัติของผู้ต้องขังนั้นให้แก่ เจ้าพนักงานเรือนจำ

มาตรา ๑๐/๒ ในวันที่รับตัวผู้ต้องขังเข้าไว้ในเรือนจำ ต้องจัดให้ผู้ต้องขังได้รับหนังสือคู่มือ ว่าด้วยระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในเรือนจำ กับสิทธิ หน้าที่ หรือประโยชน์ที่ผู้ต้องขัง จะพึงได้รับตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย และเรื่องอื่นๆ ที่จำเป็น

ในกรณีที่ผู้ต้องขังไม่รู้หนังสือ ต้องชี้แจงรายละเอียดในคู่มือความวรรคหนึ่งให้ผู้ต้องขังทราบ ด้วยวาจาเพื่อให้ผู้ต้องขังเข้าใจด้วย”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ รัฐมนตรีมีอำนาจในการจัดชั้นผู้ต้องขัง ตลอดจนวิธีการปฏิบัติต่างๆ สำหรับ ผู้ต้องขัง

วิธีการและเงื่อนไขในการเลื่อนชั้นผู้ต้องขังให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดและ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑/๑ มาตรา ๑๑/๒ และมาตรา ๑๑/๓ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

“มาตรา ๑๑/๑ ให้แยกขังผู้ต้องขังแต่ละประเภทต่างหากจากกัน โดยแยกออกเป็นประเภทผู้ต้องขังชาย ผู้ต้องขังหญิง ผู้ต้องขังซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี ผู้ต้องขังซึ่งอยู่ในระหว่างการสอบสวนของพนักงานสอบสวนหรือการพิจารณาของศาล หรือผู้ต้องขังประเภทอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑/๒ ให้แยกขังหรือคุมขังคนต้องขังหรือคนฝากไว้ต่างหากจากนักโทษเด็ดขาด เว้นแต่มีความจำเป็นที่ไม่อาจกระทำได้ โดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

มาตรา ๑๑/๓ ให้มีคณะกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคน ซึ่งต้องประกอบด้วยผู้มีความรู้ด้านจิตวิทยาหรือจิตเวชอย่างน้อยหนึ่งคน ทำหน้าที่วิเคราะห์และจำแนกผู้ต้องขังซึ่งได้รับตัวไว้ในเรือนจำแล้ว โดยเร็ว เพื่อให้การคุมขังหรือการแก้ไขพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขังเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

การแต่งตั้งและการดำเนินงานของคณะกรรมการให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ การย้ายผู้ต้องขังจากเรือนจำหนึ่งไปยังอีกเรือนจำหนึ่งให้เป็นไปตามคำสั่งของอธิบดี เมื่อย้ายผู้ต้องขังแล้ว ให้ผู้บัญชาการเรือนจำแจ้งการย้ายผู้ต้องขังดังกล่าวให้ญาติหรือบุคคลที่ผู้ต้องขังระบุไว้ทราบภายในเวลาอันสมควร เว้นแต่เป็นกรณีเพื่อความมั่นคงหรือความปลอดภัย หรือเป็นกรณีที่ผู้ต้องขังไม่ยินยอมให้แจ้ง ทั้งนี้ ต้องระบุเหตุผลหรือความจำเป็นของการไม่แจ้งนั้นไว้ด้วย

เมื่อเรือนจำย้ายผู้ต้องขัง ให้แจ้งการย้ายดังกล่าวให้ศาลชั้นต้นที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งทราบโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้ต้องขังตาย ป่วยหนัก บาดเจ็บสาหัส วิกลจริต หรือจิตไม่ปกติ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำแจ้งแก่ญาติหรือบุคคลที่ผู้ต้องขังระบุไว้ทราบภายในเวลาอันสมควร

ในกรณีที่มีการแจ้งข่าวการตาย ป่วยหนัก บาดเจ็บสาหัส วิกลจริต หรือจิตไม่ปกติของนุภาพาริ คู่สมรส บุตร หรือญาติสนิทของผู้ต้องขังมายังเรือนจำ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาแจ้งข่าวดังกล่าวแก่ผู้ต้องขังนั้นด้วยตามที่เห็นสมควร”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓/๑ มาตรา ๑๓/๒ และมาตรา ๑๓/๓ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

“มาตรา ๑๓/๑ ให้อธิบดีเป็นผู้อำนวยการเรือนจำโดยทั่วไป มีอำนาจบังคับบัญชากิจการเรือนจำเหนือเจ้าพนักงานเรือนจำทั้งปวง และมีอำนาจกำหนดให้เจ้าพนักงานเรือนจำทำการในหน้าที่พิศิตหรือผู้คุม

มาตรา ๑๓/๒ ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงปลอดภัยของเรือนจำหรือป้องกันผู้ต้องขังหลบหนีการคุมขัง ให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการนอกสังกัดกรมราชทัณฑ์เป็นผู้คุมพิเศษ โดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี และให้ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งนั้นมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับเจ้าพนักงานเรือนจำ

มาตรา ๑๓/๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้เจ้าพนักงานเรือนจำเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ใช้เครื่องพันธนาการแก่ผู้ต้องขัง เว้นแต่

- (๑) เป็นบุคคลที่อาจจะทำอันตรายต่อชีวิตหรือร่างกายของตนเองหรือผู้อื่น
- (๒) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตไม่สมประกอบอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อผู้อื่น
- (๓) เป็นบุคคลที่น่าจะพยายามหลบหนีการควบคุม
- (๔) เมื่อถูกคุมตัวไปนอกเรือนจำและเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ควบคุมเห็นเป็นการสมควร

ที่จะต้องใช้เครื่องพันธนาการ

(๕) เมื่อรัฐมนตรีสั่งว่าเป็นการจำเป็นต้องใช้เครื่องพันธนาการ เนื่องจากสภาพของเรือนจำหรือสถานการณ์ของท้องถิ่น

ในกรณีตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้อธิบดีกำหนดตัวพิศิตผู้ที่มีอำนาจที่จะสั่งให้ใช้เครื่องพันธนาการแก่ผู้ต้องขังและสั่งเพิกถอนคำสั่งนั้น แต่ในกรณีที่ผู้ต้องขังมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีหรือมีอายุเกินหกสิบปี หรือเป็นหญิง พิศิตจะต้องเห็นเป็นการจำเป็นที่จะใช้เครื่องพันธนาการด้วย

ในกรณีตาม (๔) ถ้าเป็นผู้ต้องขังซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีหรือมีอายุเกินหกสิบปี หรือเป็นหญิง เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ควบคุมต้องเห็นเป็นการจำเป็นที่จะใช้เครื่องพันธนาการด้วย

ในการใช้เครื่องพันธนาการกับผู้ต้องขังนั้นให้บันทึกเหตุผลหรือความจำเป็นไว้ด้วย”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

“ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานเรือนจำมีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใดๆ เพื่อตรวจค้นและจับกุมผู้ต้องขังซึ่งหลบหนี เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่าบุคคลดังกล่าวหลบซ่อนอยู่ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่า หากเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ บุคคลนั้นจะหลบหนีไป ทั้งนี้ เจ้าพนักงานเรือนจำต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง

การค้นตามวรรคสองในเวลากลางคืนเพื่อจับกุมผู้ต้องขังซึ่งหลบหนีไปนั้น ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี หากเหตุเกิดในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นๆ เป็นผู้อนุญาตและให้พัศดีเป็นหัวหน้าในการค้น

ให้เจ้าพนักงานเรือนจำซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคสองและวรรคสามเป็นพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ถ้าผู้ต้องขังได้รับอันตรายเนื่องจากช่วยเหลือเจ้าพนักงานเรือนจำทำการตามหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ให้นำมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ ถ้าผู้ต้องขังได้รับอันตรายเนื่องจากกระทำการตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานเรือนจำ ให้ได้รับรางวัลตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

รางวัลเช่นว่านั้นถ้าผู้ต้องขังตาย ให้จ่ายแก่ผู้มีสิทธิรับมรดก

มาตรา ๒๗ เรือนจำต้องจัดให้ผู้ต้องขังได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

ในการจัดการศึกษาของผู้ต้องขังต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

อธิบดีมีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดการศึกษาและการอบรมผู้ต้องขัง

มาตรา ๒๘ ให้จัดหาบรรดาเครื่องอุปโภคและค่าใช้จ่ายในการศึกษาขั้นพื้นฐานและการอบรมให้แก่ผู้ต้องขัง หรือผู้ต้องขังจะนำของตนเองมาใช้ก็ได้เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว

มาตรา ๒๕ ผู้ต้องขังมีสิทธิในการรับบริการทางสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๐/๑ ในหมวด ๗ อนามัยและสุขภาพิบาลของลักษณะ ๑ เรือนจำ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

“มาตรา ๓๐/๑ ในกรณีที่เจ้าพนักงานเรือนจำเห็นว่าผู้ต้องขังป่วยหนัก บาดเจ็บสาหัส เป็นโรคติดต่อ วิกฤตจิต หรือจิตไม่ปกติ ให้แยกขังหรือแยกคุมขังผู้ต้องขังนั้นออกจากผู้ต้องขังอื่น และรายงานผู้บัญชาการเรือนจำเพื่อดำเนินการให้ได้รับการตรวจจากแพทย์โดยเร็ว

ในระหว่างที่แยกขังหรือแยกคุมขังผู้ต้องขัง ให้ผู้ต้องขังอยู่ในความดูแลของแพทย์ กรณีที่แพทย์เห็นว่าผู้ต้องขังนั้นเจ็บป่วยทางกายหรือทางจิต ให้เจ้าพนักงานเรือนจำดำเนินการเพื่อให้ผู้ต้องขังดังกล่าวได้รับการรักษาหรือบำบัดต่อไป

ในกรณีที่คณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยแพทย์ของกระทรวงสาธารณสุขที่อธิบดีแต่งตั้งไม่น้อยกว่าสามคนมีมติเป็นเอกฉันท์ว่าผู้ต้องขังตามวรรคสองเจ็บป่วยหนักหรือเป็นผู้วิกฤตจิต สมควรที่จะได้รับการรักษาหรือบำบัดภายนอกเรือนจำ ไม่มีเหตุอันควรที่จะคุมขังไว้ในเรือนจำและไม่อยู่ในวิสัยที่จะแก้ไขพัฒนาพฤติกรรมได้ ให้เจ้าพนักงานเรือนจำดำเนินการเพื่อให้มีการยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเหนือท้องที่ซึ่งเรือนจำนั้นตั้งอยู่ให้มีคำสั่งทุเลาการบังคับให้จำคุกไว้ก่อนจนกว่าเหตุดังกล่าวจะหมดไปและสั่งให้ส่งตัวผู้ต้องขังนั้นไปรับการรักษาหรือบำบัดต่อไป หรือมอบให้แก่ผู้อื่นที่เต็มใจรับไปดูแลรักษาก็ได้ตามแต่จะเห็นสมควร”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“มาตรา ๓๒ นักโทษเด็ดขาดคนใดแสดงให้เห็นว่ามีความประพฤติดี มีความอดสาหะ ความก้าวหน้าในการศึกษา ทำการงานเกิดผลดี หรือทำความชอบแก่ราชการเป็นพิเศษ อาจได้รับประโยชน์อย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

- (๑) ได้รับความสะดวกในเรือนจำตามที่อธิบดีกำหนดไว้ในข้อบังคับ
- (๒) เลื่อนชั้น
- (๓) ได้รับแต่งตั้งให้มีตำแหน่งหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเรือนจำ
- (๔) ลาไม่เกินสี่วันในคราวหนึ่งโดยไม่รวมเวลาที่ต้องใช้ในการเดินทางเข้าด้วยเมื่อมีความจำเป็นเกี่ยวกับกิจธุระสำคัญหรือกิจการในครอบครัว แต่ห้ามมิให้ออกไปนอกราชอาณาจักร และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีได้กำหนดไว้ ระยะเวลาที่อนุญาตให้ลา มีให้หักออกจากการคำนวณกำหนดโทษ

(๕) พักการลงโทษตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด แต่การพักการลงโทษนี้จะพึงกระทำได้ต่อเมื่อนักโทษเด็ดขาดได้รับโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของกำหนดโทษตามหมายศาลในขณะนั้น หรือไม่น้อยกว่าสิบปีในกรณีที่ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิต และระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นกำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินกว่ากำหนดโทษที่ยังเหลืออยู่

(๖) ได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกเดือนละไม่เกินห้าวัน และในกรณีที่นักโทษเด็ดขาดคนใดให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมต่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนหรือสอบสวน ทำให้สามารถจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีอาญาได้ หรือได้เบิกความเป็นพยานและศาลได้อาศัยข้อมูลจากนักโทษเด็ดขาดนั้นเป็นประโยชน์ในการพิจารณาพิพากษาคดี ให้ได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกเดือนละไม่เกินสิบวัน แต่การลดวันต้องโทษจำคุกดังกล่าวจะพึงกระทำได้ต่อเมื่อนักโทษเด็ดขาดได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน หรือไม่น้อยกว่าสิบปีในกรณีที่ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิตที่มีการเปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุกมีกำหนดเวลา

(๗) นักโทษเด็ดขาดซึ่งส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำตามมาตรา ๒๒ ทวิ ให้ได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกลงอีกไม่เกินจำนวนวันที่ทำงานสาธารณะนั้น และอาจได้รับรางวัลด้วยก็ได้

(๘) นักโทษเด็ดขาดซึ่งมิได้ต้องโทษในลักษณะความผิดตามมาตรา ๒๒ ทวิ วรรคสอง ได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของกำหนดโทษตามหมายจำคุกในขณะนั้น และเหลือโทษจำคุกไม่เกินสองปี อาจได้รับการพิจารณาอนุญาตให้ออกไปทำงานในสถานประกอบการหรือรับการศึกษาอบรมภายนอกเรือนจำโดยมีหรือไม่มีผู้ควบคุมก็ได้ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงประโยชน์ในการอบรมและแก้ไขพัฒนาพฤตินิสัยของนักโทษเด็ดขาดและความปลอดภัยของสังคมประกอบกัน แต่ถ้านักโทษเด็ดขาดซึ่งได้รับอนุญาตให้ออกไปทำงานในสถานประกอบการหรือรับการศึกษาอบรมภายนอกเรือนจำโดยไม่มีผู้ควบคุม ไม่กลับเข้าเรือนจำภายในเวลาที่กำหนดโดยไม่มีข้อแก้ตัวอันควร ให้ถือว่าผู้นั้นหลบหนีการคุมขัง”

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

“มาตรา ๓๒/๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาการลดวันต้องโทษจำคุก หรือการอนุญาตให้ออกไปทำงานในสถานประกอบการ หรือรับการศึกษาอบรมภายนอกเรือนจำตามมาตรา ๓๒ (๖) และ (๘) ประกอบด้วยอธิบดีเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนกรมคุมประพฤติ ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และจิตแพทย์ที่กระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งเป็นกรรมการ โดยมีข้าราชการของกรมราชทัณฑ์ที่คณะกรรมการแต่งตั้งคนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการ และอีกสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

/การดำเนิน...

การดำเนินการของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการลดวันต้องโทษจำคุกและการอนุญาตให้ออกไปทำงานในสถานประกอบการหรือรับการศึกษาอบรมภายนอกเรือนจำตามมาตรา ๓๒ (บ) (๗) และ (๘) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

“มาตรา ๓๓/๑ เพื่อการรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือเพื่อป้องกันเหตุร้ายและรักษาความสงบเรียบร้อยของเรือนจำหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้เจ้าพนักงานเรือนจำมีอำนาจตรวจสอบจดหมาย เอกสาร พัสตูลักษณ์ หรือสิ่งสื่อสารอื่น หรือสกัดกั้นการติดต่อสื่อสาร โดยทางใดๆ ซึ่งมีถึงหรือจากผู้ต้องขัง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับบรรดาคำร้องทุกข์ หรือเรื่องราวใดๆ ที่ได้ยื่นตามมาตรา ๓๔ และเอกสารโต้ตอบระหว่างผู้ต้องขังหรือจำเลยกับทนายความของผู้นั้น”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ ภายใต้บังคับของบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยอภัยโทษ เปลี่ยนโทษหนักเป็นเบา และลดโทษ ผู้ต้องขังยังมีสิทธิที่จะยื่นคำร้องทุกข์ หรือเรื่องราวใดๆ ต่อเจ้าพนักงานเรือนจำ คณะกรรมการเรือนจำ อธิบดี รัฐมนตรี หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาต่อพระมหากษัตริย์ได้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิก (๗) และ (๘) ของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ ทรัพย์สินชนิดใดผู้ต้องขังอาจหรือไม่อาจนำเข้ามาเก็บรักษาไว้ในเรือนจำ กับทั้งการเก็บรักษาให้ความปลอดภัยและคืนทรัพย์สินนั้น ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

/มาตรา ๔๓...

“มาตรา ๔๓ นักโทษเด็ดขาดซึ่งได้รับการพักการลงโทษตามมาตรา ๓๒ (๕) หรือนักโทษเด็ดขาดซึ่งได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกตามมาตรา ๓๒ (๖) หรือ (๗) และถูกปล่อยตัวไปก่อนครบกำหนดโทษตามหมายศาลในขณะนั้น ต้องปฏิบัติตนโดยเคร่งครัดตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้สำหรับความประพฤติของตน ถ้าไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ นักโทษเด็ดขาดผู้นั้นอาจถูกจับมาอีกโดยมิต้องมีหมายจับหรือหมายจำคุก และนำกลับเข้าจำคุกต่อไปตามกำหนดโทษที่ยังเหลืออยู่ และให้ผู้มีอำนาจสั่งพักการลงโทษหรือคณะกรรมการตามมาตรา ๓๒/๑ พิจารณาตั้งเพิกถอนการพักการลงโทษหรือการลดวันต้องโทษจำคุกแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ จะลงโทษทางวินัยอีกด้วยก็ได้”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ให้มีคณะกรรมการเรือนจำขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ทางนิติศาสตร์ อาชีววิทยา หรือทัณฑวิทยา ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนสามคน เป็นกรรมการให้คณะกรรมการเรือนจำเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการของกรมราชทัณฑ์คนหนึ่งเป็นเลขานุการ และอีกสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ”

มาตรา ๒๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๔/๑ มาตรา ๔๔/๒ มาตรา ๔๔/๓ มาตรา ๔๔/๔ และมาตรา ๔๔/๕ ในหมวด ๑๑ การตรวจเรือนจำ ของลักษณะ ๑ เรือนจำแห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

“มาตรา ๔๔/๑ คณะกรรมการเรือนจำมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความเห็นและเสนอแนะในการดำเนินกิจการเรือนจำตามหลักการทางด้านอาชีววิทยาและทัณฑวิทยาแก่กรมราชทัณฑ์

(๒) ตรวจสอบกิจการเรือนจำและให้คำแนะนำแก่เจ้าพนักงานเรือนจำในการปฏิบัติหน้าที่

(๓) รับเรื่องราวร้องทุกข์หรือเรื่องราวใดๆ จากผู้ต้องขัง

(๔) รายงานผลการดำเนินการพร้อมข้อเสนอแนะต่อรัฐมนตรี

(๕) เรื่องอื่นเกี่ยวกับงานราชทัณฑ์ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๔๔/๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

/ในกรณีที่...

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่

มาตรา ๔๔/๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ
- (๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกจริงหรือไม่ เว้นแต่เป็นโทษ

สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๔๔/๔ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๔๔/๕ การประชุมของคณะกรรมการเรือนจำต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ประธานกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการประชุม และเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในการประชุม ให้ประธานมีอำนาจออกคำสั่งใดๆ ตามความจำเป็นได้

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ ผู้ใดเข้าไปในเรือนจำ หรือบังอาจรับจากหรือส่งมอบแก่ผู้ต้องขัง หรือนำเข้าหรือออกไปจากเรือนจำซึ่งเงินหรือสิ่งของ โดยมีได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานเรือนจำ ผู้นั้นหรือผู้ต้องขังที่เกี่ยวข้องมีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับ ไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรือนจำหรือกรมราชทัณฑ์ ให้เพิ่มโทษ

เป็นทวีคูณ

/เงินหรือสิ่งของ...

เงินหรือสิ่งของต้องห้ามที่นำเข้ามาในเรือจําโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรานี้ ให้รับเงินของแผ่นดิน
มาตรา ๔๖ บุคคลใดได้รับมอบหมายโดยข้อสัญญาให้กระทำการงานของเรือจําและได้รับ
ผู้ต้องขังไว้ในความควบคุมเพื่อทำการงานนั้น กระทำให้ผู้ต้องขังหลบหนีไป โดยเจตนาหรือประมาทให้ถือว่า
มีความผิดตามมาตรา ๒๐๔ หรือมาตรา ๒๐๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๒๖ บรรดากฎกระทรวง ประกาศกระทรวง กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออก
ตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัติ
นี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง
ประกาศกระทรวง กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่ง ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญประกอบร่างพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ตามมติที่ประชุมของคณะกรรมการประสานงานพรรคการเมืองร่วมรัฐบาล

ซึ่งให้กรมราชทัณฑ์แก้ไขปรับปรุง

๑) การเพิ่มบทบัญญัติจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (เพิ่มเติมในคำปรารภ) (มาตรา ๒๕ ประกอบมาตรา ๑๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย) เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในการบังคับใช้กฎหมาย

๒) การกำหนดอายุของเด็กในการอนุญาตให้เด็กอยู่ในเรือนจำ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕) ลดอายุของเด็กที่จะอยู่ในเรือนจำให้ต่ำลง โดยหากอายุเกินสามปีไม่ให้อยู่ในเรือนจำ เพื่อประโยชน์ในด้านพัฒนาการของเด็ก ป้องกันการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่อาจเกิดขึ้นกับเด็ก และเพื่อให้การคุ้มครองดูแลเด็กเป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ อีกทั้งยังเป็นการสอดคล้องกับมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังขององค์การสหประชาชาติ

๓) การกำหนดให้เจ้าพนักงานเรือนจำเป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา (เพิ่มเติมมาตรา ๑๓/๑ และเพิ่มเติมหลักการและเหตุผล)

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานเรือนจำเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ในการดำเนินการกับผู้กระทำผิดภายในเรือนจำ

๔) การกำหนดวิธีปฏิบัติสำหรับเจ้าพนักงานเรือนจำที่จะเข้าไปในเคหสถาน เพื่อตรวจค้นและจับกุมผู้ต้องขังซึ่งหลบหนี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕)

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานเรือนจำในการติดตามจับกุมผู้ต้องขังที่หลบหนีการคุมขังกลับเข้าคุมขังไว้ในเรือนจำ มีความชัดเจนและสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเป็น การติดตามต่อเนื่องเท่านั้น จึงจะสามารถกระทำได้ ซึ่งต้องเป็นกรณีที่ผู้ต้องขังซึ่งหลบหนีนั้นหลบซ่อนตัวอยู่ และหากรอหมายค้นเพื่อเข้าไปในเคหสถานอาจทำให้ผู้ต้องขังนั้นหลบหนีได้

ส่วนการค้นในเวลากลางคืนเพื่อจับกุมผู้ต้องขังที่หลบหนี หากเหตุเกิดในจังหวัดอื่นนอกจาก กรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นๆ เป็นผู้อนุญาต ทั้งนี้ เพื่อความคล่องตัวและรวดเร็วในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานเรือนจำ

๕) การกำหนดทรัพย์สินของผู้ต้องขังที่อาจหรือไม่อาจนำเข้ามาไว้ในเรือนจำ ซึ่งเป็นสิ่งของต้องห้าม ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ และเพิ่มเติมหลักการและเหตุผล)

เพื่อให้การกำหนดทรัพย์สินผู้ต้องขังที่อาจหรือไม่อาจนำเข้ามาเก็บรักษาไว้ในเรือนจำให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ต้องออกเป็นประกาศของรัฐมนตรีเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการแก้ไขเปลี่ยนแปลง จึงได้ยกเลิกการกำหนดทรัพย์สินซึ่งเป็นสิ่งของต้องห้ามไว้ในกฎกระทรวง

๖) การกำหนด ...

๖) การกำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อให้การปฏิบัติตามกฎหมายฉบับใหม่สามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างต่อเนื่องไม่ติดขัด โดยกำหนดให้นำรายละเอียดตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายลำดับรองที่ออกตามกฎหมายฉบับเดิมมาใช้บังคับต่อไป เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายฉบับใหม่จนกว่าจะมีกฎหมายลำดับรองตามกฎหมายฉบับใหม่ใช้บังคับ (เพิ่มเติมมาตรา ๒๖ ของร่างพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.)

เนื่องจากกฎหมายเดิมได้บัญญัติให้สิ่งของต้องห้ามนำเข้าและเก็บรักษาไว้ในเรือนจำจะต้องกำหนดประเภทสิ่งของต้องห้ามไว้ในกฎกระทรวง แต่การแก้ไขกฎหมายใหม่กำหนดให้ประเภทของทรัพย์สินสิ่งของต้องห้ามฯ เป็นไปตามประกาศของรัฐมนตรี ซึ่งหากกฎหมายฉบับใหม่ประกาศใช้บังคับแล้วจะทำให้กฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๑๕ สิ้นผลบังคับใช้ทันที และจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานเรือนจำมีผลกระทบ หากประกาศของรัฐมนตรีไม่สามารถออกได้ทันพอดีกับพระราชบัญญัติประกาศใช้

๗) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (เพิ่มเติมมาตรา ๒๗ ของร่างพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.)